

stamente, indeholdende vedkommendes sidste Villie, kan det ske, at denne senere skifter, men man har jo da Lov til at tage sit Testamente tilbage. Jeg kan derfor ikke indse, at der er noget at indvende mod den her foreslaaede Form. Lige saa lidt som det har vist sig, at den er skadelig ved Ligbrændingsloven, lige saa lidt vil den antagelig vise sig skadelig her. Saa sagde det ærede Medlem, at han ikke kunde se, at der var nogen Nødvendighed for denne Lov, og han mente, at den godt kunde vente et Aars Tid Samme Betragtning har jeg haft, idet jeg mente, at ny Regler om Jordfæstelse godt kunde vente, og at det ikke var saa paa-trængende nødvendigt at tage Spørgs-maalet op nu. Men der er sket en Hen- vendelse til mig fra Præster i Kjøbenhavn, som følte sig meget brøstholdne ved den nuværende Tilstand, og det Lovforslag, som efter denne Henvendelse er bleven forelagt, har først været forelagt samtlige Biskopper i Landet, der have erklæret sig for det om end med Beklagelse af, at de folkekirkelige Forhold paa visse Steder vare blevne saaledes, at det var nødvendigt at fremsætte det. Der er altsaa fra Gejst- lighedens Side sket Henvendelse til mig og udtalt meget stærke Ønsker om at faa en Lov som den foreliggende ført igennem. Dette har foranlediget mig til at forelægge Lovforslaget for Rigsdagen og det foran- lediger mig fremdeles til at ønske, at det maa blive vedtaget i denne Rigsdagssam- ling. Jeg tror virkelig, at Forholdene ere saadanne, at Kirken ikke kan være tjent med at lade dem uændrede. Jeg tror ikke, — hvad ogsaa det ærede Medlem for 12te Kreds (Fr. Petersen) rigtig bemærkede — at Kirken kan være tjent med, at den be- staaende Tilstand fortsættes, saa at Præsten af Loven tvinges til at møde ved Begravelser, hvor vedkommendes Slægt, som staar omkring, ønsker ham langt borte. Jeg tror, det er en Tilstand, som vækker Forargelse, og som vi ikke paa nogen Maade skulle række Haand til at opret- holde en eneste Dag længere end nødven- digt. Derfor mener jeg, der er god Grund til at fremme Lovforslaget netop nu, og at der er stærk Nødvendighed derfor. Det ærede Medlem (H. N. Hansen) klagede over Bestemmelsen om, at Ansvarer skal paahvile den, der bestiller Begravelsen. Jeg tror, det er rigtigt, at man træffer en saadan Bestemmelse, for at alt foregaar med Sømmelighed og Orden. At paase dette paahviler nu Præsten, der ifølge Loven er til Stede ved Begravelsen, derfor

kan han forbyde eller paabyde, at et eller andet foretages ved denne Lejlighed. Dette er der ikke noget at sige til. Men naar Præsten ikke skal møde, maa en anden have Ansvarer, og saa finder jeg det rigtigt, at det er den, der bestiller Begravelsen. Det er jo ikke saaledes at forstaa, at hvis den nærmeste Slægt — det er jo i Virke- ligheden den, som foranlediger og bestiller Begravelsen — lader en Mand gaa hen og foretage Anmeldelse for sig, skal denne have Ansvarer. Jeg mener derfor, at den her foreslaaede Bestemmelse er rigtig og forsvarlig.

Ligeledes tror jeg, det er heldigt, at der i slige Tilfælde som her nævnt — de ville sikkert ikke blive mange — skal gøres Anmeldelse til Politiet, idet man derigennem sikrer sig, at de udkrævede Former virkelig ere i Orden.

Det her foreliggende Lovforslag har, som sagt, været forelagt samtlige Biskopper til Erklæring. De have anset det for rigtigt at faa det fremmet i den Skikkelse, det nu har, og jeg maa vedblivende anbefale det til det høje Tings Velvillie og haaber paa for Kirkens Skyld, at det maa blive gennemført.

H. N. Hansen: Den Sammenligning, som den højtærede Minister drog — og som ogsaa jeg nævnte i mit første Fore- drag — nemlig med Loven om Ligbræn- ding, passer efter min Mening ikke, thi Ligbrænding er en Akt, som i Reglen kun ønskes af Folk, som høre til de bedre stillede Lag i Befolkningen og altsaa have Evne og let Lejlighed til i Tide at oprette et Testamente, hvori de udtale deres Villie i saa Henseende. Men dette Lovforslag henvender sig efter sit Øjemed til de bredere Lag i Befolkningen, og der nytter det ikke at sige, at de, hvis de ønske Frihed for præstelig Medvirkning, skulle fremsætte deres Ønske i testamentarisk Form. Sammen- ligningen passer altsaa ikke, og derfor rammer det heller ikke, naar den højtærede Minister siger, at der er Biskopper og gejstlige, som ønske Forslaget gennemført, thi de ønske at blive fri for at virke ved Begravelser, naar deres Nærværelse ikke er velset, men de overse, at ved det, der her foreslaas, kunne de lige fuldt komme til at medvirke ved saadanne Lejligheder, fordi vedkommende uformuende og uerfarne Mennesker ikke have oprettet den testa- mentariske Bestemmelse, som herefter er nødvendig. Derfor tror jeg ikke, den højt- ærede Minister ved sit Lovforslag fyldest- gør de Ønsker, som han i Kraft af Præ-